

ges for udlændingen og dennes advokat, fremlægges for retten i lukkede retsmøder, således at retten får det bedst mulige bedømmelsesgrundlag af sagen. Der beskikkes endvidere en særlig advokat for udlændingen, der har adgang til det samme fortrolige materiale som retten, og som har til opgave at varetage udlændingens interesser i relation til det fortrolige materiale under domstolsbehandlingen, og herunder f.eks. kan fremsætte begæring over for retten om, at de fremlagte fortrolige oplysninger helt eller delvist videregives til udlændingen under domstolsbehandlingen.

De oplysninger, der har dannet grundlag for justitsministerens farevurdering, vil som det klare udgangspunkt blive fremlagt for retten. Der kan dog i denne vurdering være indgået oplysninger af en sådan særlig karakter, at de af hensyn til statens sikkerhed, herunder PET's virksomhed, ikke kan videregives til andre og heller ikke som led i den særlige domstolsbehandling efter reglerne i det foreslåede kapitel 7 b. Hvis sådanne oplysninger ikke fremlægges for retten og den særlige advokat, vil oplysningerne ikke indgå i grundlaget for rettens afgørelse i sagen.

Indtil det fortrolige materiale er fremlagt for den særlige advokat, kan den pågældende drøfte sagen med udlændingen og dennes advokat med henblik på, at deres synspunkter kan indgå i den særlige advokats videre arbejde med sagen. Når den særlige advokat har fået kendskab til det fortrolige materiale, foreslås det, at han eller hun ikke længere kan drøfte sagen med udlændingen og dennes advokat. I modsat fald kunne der være en risiko for, at den særlige advokat ved f.eks. at stille supplerende spørgsmål til udlændingen uforvarende kan komme til at afsløre kendskab til oplysninger, som af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til udlændingen. Det bemærkes, at udlændingen og dennes advokat også efter, at den særlige advokat har fået kendskab til det fortrolige materiale, løbende kan give skriftlige meddelelser til den særlige advokat om sagen m.v.

Med den foreslåede model vil udlændingen og dennes advokat således have kendskab til, hvem der er beskikket som særlig advokat i sagen.

Vurderingen af, om udlændingelovens § 31 er til hinder for udsendelse af en udlænding udvist efter § 25, nr. 1, og en eventuel afgørelse om asylansøgning fra en udlænding, der er udvist efter § 25, nr. 1, vil blandt andet kunne bero på en vurdering af de fortrolige oplysninger, der ligger til grund for justitsministerens farevurdering. Med henblik på at sikre, at disse oplysninger så vidt muligt også indgår i sager om udsendelse af og asylansøgning fra en sådan udlænding, foreslås det, at kompetencen til at træffe afgørelse i

disse sager flyttes fra asylmyndighederne til domstolene, og at sagen behandles efter de foreslåede regler i kapitel 7 b, der giver mulighed for at fremlægge de nævnte fortrolige oplysninger for retten. Til brug for en sådan afgørelse skal domstolene inddrage Flygtningegenævnets viden og ekspertise på dette område ved at anmode nævnet om en udtalelse (uden forelæggelse af de fortrolige oplysninger).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7.

4.1.5. Forholdet til EMRK i relation til domstolsprøvelse af farevurdering og udvisning

EMD har i en række sager udtalt sig nærmere om de krav, som EMRK stiller til en domstolsprøvelse af en administrativ udvisning og i den forbindelse prøvelsen af selve den bagvedliggende farevurdering. De konventionsbestemmelser, der er relevante, er EMRK artikel 8 (om retten til respekt for privat- og familieliv), EMRK artikel 13 (om adgang til effektive retsmidler) og artikel 1 i 7. tillægsprotokol (om proceduremæssig sikring vedrørende udvisning af udlændinge).

EMD udtalte i sagen *Al-Nashif mod Bulgarien*, dom af 20. juni 2002, vedrørende spørgsmålet om domstolsprøvelse af en administrativ udvisning i sådanne sager, at der skal være en eller anden form for kontradiktorisk procedure for en uafhængig myndighed, der er kompetent til at prøve begrundelsen for beslutningen og de relevante beviser, om nødvendigt med processuelle begrænsninger på grund af oplysningernes fortrolige karakter. I samme dom udtalte domstolen vedrørende fortolkningen af EMRK artikel 13, at garantien for et effektivt retsmiddel efter denne bestemmelse kræver, at det kompetente uafhængige klageorgan oplyses om de bagvedliggende årsager til udvisningen, også selv om de ikke er offentligt tilgængelige. I tilknytning hertil fremhævede domstolen, at klageorganet skal være kompetent til at afvise administrationens beslutning om, at der er en trussel mod statens sikkerhed, hvis denne beslutning findes vilkårlig eller urimelig. Der skal være en form for kontradiktorisk procedure, om nødvendigt gennem en særlig repræsentant, der er sikkerhedsgodkendt. Endvidere må det undersøges, om udvisningen griber ind i den pågældendes ret til familieliv og i givet fald, om der er foretaget en rimelig afvejning. EMD har gentaget disse betragtninger i de efterfølgende domme om administrativ udvisning af udlændinge, der anses for en fare for statens sikkerhed, senest i *C.G. m.fl. mod Bulgarien*, dom af 24. april 2008.

EMD's domme om fortolkningen af artikel 1 i 7. tillægsprotokol i sager om udvisning af sådanne udlæn-